

عنوان مقاله:

تحلیل شخصیت نظامی در آیینہ ی نقد روانشناختی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

رحیمه صفرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

نظامی گنجوی مثنوی سرایی تانایی قرن ششم هجری است ه 605 - 536 با توجه به اطلاعات غنی که در زمینه های حکمی، دینی پزشکی، جغرافیایی تاریخی، و فلسفی و.. دارد، در کانون توجه عالمان و ادیبان روزگار خود و مابعد قرار گرفته است شخصیت نظامی با توجه به عارف بودن، حکیم بودن، پزشک بودن و... از مبهماتی است که ذهن در صاحب ادبی را به خود متوجه می سازد. در این جستار بر آن است از چشم انداز علم روانشناسی به بررسی شخصیت نظامی در پرتو مکانیسم های دفاعی، چون، فرافکنی، درون فکنی، همانندسازی انکار، دلیل تراشی، بازگشت یا سیر قهقهه‌رایی، خودشیفتگی حقارت خیالبافی که برای توصیف و تبیین رفتار شخص بر آن ها تاکید می شود، پردازد.

کلمات کلیدی:

نظامی، نقد روانشناختی، شخصیت، مکانیسم های دفاعی، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319694>

